

Bryssel den 8.3.2019
COM(2019) 108 final

2019/0058 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

**om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den årliga
partskonferensen för konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i
centrala Berings hav och om upphävande av beslut 9782/17**

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under möten i den årliga partskonferensen för konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav för perioden 2019–2023 i samband med det planerade antagandet av åtgärder för bevarande och förvaltning.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav

Konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav (Beringshavskonventionen) har, genom inrättandet av den årliga partskonferensen för konventionen, till syfte att säkerställa ett långsiktigt bevarande och hållbart nyttjande av sejresurserna i konventionsområdet. Konventionen trädde i kraft den 8 december 1995.

Republiken Polen är avtalsslutande part i Beringshavskonventionen. Unionen är inte part i konventionen. Enligt artikel 6.9 i anslutningsakten¹ ska de fiskeavtal som medlemsstaterna har ingått med tredjeländer förvaltas av unionen, som ska genomföra alla beslut som antagits i enlighet med dessa avtal.

Genom rådets beslut 7277/16 av den 11 april 2016 bemyndigades Polen att, i unionens intresse, förhandla om en ändring av Beringshavskonventionen så att unionen kan bli avtalsslutande part. Detta mandat håller för närvarande på att genomföras. När unionen har godkänts som fullvärdig avtalsslutande part kommer Polen att dra tillbaka sitt medlemskap.

2.2. Den årliga partskonferensen

Den årliga partskonferensen är det organ som inrättats genom Beringshavskonventionen för att ansvara för förvaltning och bevarande av sejresurserna inom konventionsområdet. Den antar bevarande- och förvaltningsåtgärder för att säkerställa ett långsiktigt bevarande och hållbart nyttjande av fiskeresurserna inom dess behörighetsområde.

Som medlem i den årliga partskonferensen har Polen deltaganderätt och rösträtt. Eftersom unionen inte är part i konventionen, representerar Polen unionen i den årliga partskonferensen. Den årliga partskonferensen fattar vanligen beslut med enhällighet.

2.3. Beslut som antas av den årliga partskonferensen

Den årliga partskonferensen har befogenhet att anta åtgärder för de fisken som omfattas av dess behörighet, och dessa åtgärder är bindande för de avtalsslutande parterna.

De åtgärder som de avtalsslutande parterna kommit överens om träder i kraft omedelbart efter det att avtalsparterna har underrättats om dem.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under de regionala fiskeriförvaltningsorganisationernas årliga möten fastställs för närvarande enligt en

¹ Akt om villkoren för Republiken Tjeckien, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen (EUT L 236, 23.9.2003, s. 33).

tvåstegsmetod. De vägledande principerna och riktlinjerna för unionens ståndpunkt fastställs på flerårig basis i ett rådsbeslut och justeras därefter inför varje årsmöte genom kommissionens icke-officiella dokument som diskuteras i rådets arbetsgrupp.

För den årliga partskonferensen genomförs denna strategi genom rådets beslut 9782/17 av den 30 maj 2017, som fastställer unionens ståndpunkt i Beringshavskonventionen för perioden 2017–2021. Beslutet innehåller allmänna principer och riktlinjer, men tar också i största möjliga utsträckning hänsyn till Beringshavskonventionens särdrag. Dessutom anges standardförfarandet för att fastställa unionens ståndpunkt på årlig basis, i enlighet med medlemsstaternas begäran.

Beslut 9782/17 föreskriver inte någon översyn av unionens ståndpunkt i den årliga partskonferensen förrän inför årsmötet 2022. Det stora flertalet av rådets beslut som fastställer unionens ståndpunkt i olika regionala fiskeriförvaltningsorganisationer i vilka unionen är avtalsslutande part ska dock ses över före årsmötet 2019 i dessa organisationer. För att främja samstämmighet när det gäller unionens ståndpunkt i alla regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och samordna tidpunkten för översynsförfarandena, är det därför lämpligt att tidigarelägga översynen av unionens ståndpunkt i den årliga partskonferensen för perioden 2019–2023 och därigenom ersätta beslut 9782/17.

Beslut 9782/17 införlivade den nya gemensamma fiskeripolitikens principer och riktlinjer, som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013², med beaktande av målen i kommissionens meddelande om den gemensamma fiskeripolitikens internationella dimension³. Genom beslutet anpassades unionens ståndpunkt dessutom till Lissabonfördraget.

Den föreliggande översynen tar, i samband med fiskets påverkan, hänsyn till meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi*⁴, det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen *Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid*⁵ samt rådets slutsatser om detta gemensamma meddelande⁶.

4. RÄTTLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

”Akte med rättslig verkan” omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga och instrument som inte har bindande

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

³ KOM(2011) 424, 13.7.2011.

⁴ COM(2018) 28 final, 16.1.2018.

⁵ JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

⁶ 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

verkan enligt internationell rätt, men som ”är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”⁷.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Den årliga partskonferensen är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen Beringshavskonventionen.

De akter som ska antas av den årliga partskonferensen utgör akter med rättslig verkan. De planerade akterna kommer att vara bindande enligt internationell rätt i enlighet med Beringshavskonventionen och kan på ett avgörande sätt påverka innehållet i EU:s lagstiftning, inbegripet följande:

- Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske⁸.
- Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs⁹.
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor¹⁰.

De planerade akterna varken kompletterar eller ändrar Beringshavskonventionens institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för de föreslagna besluten är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör fiske. Förordning (EU) nr 1380/2013 är den rättsliga grunden för fastställande av de principer som ska uttryckas i denna ståndpunkt.

Den materiella rättsliga grunden för förslaget till beslut är därför artikel 43.2 i EUF-fördraget. Detta beslut ska ersätta beslut nr 9782/17.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 43.2 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

⁷ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkt 61–64.

⁸ EUT L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁹ EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

¹⁰ EUT L 347, 28.12.2017, s. 81.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den standpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den årliga partskonferensen för konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav och om upphävande av beslut 9782/17

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Republiken Polen är avtalslutande part i konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav (Beringshavskonventionen). Unionen är inte part i den konventionen. Enligt artikel 6.9 i anslutningsakten¹¹ ska de fiskeavtal som medlemsstaterna ingått med tredjeländer förvaltas av unionen, som bör genomföra alla beslut som antagits i enlighet med Beringshavskonventionen.
- (2) Genom rådets beslut 7277/16 av den 11 april 2016 bemyndigades Polen att, i unionens intresse, förhandla om en ändring av Beringshavskonventionen så att unionen kan bli avtalsslutande part i den konventionen. Detta mandat håller för närvarande på att genomföras. När unionen har godkänts som fullvärdig avtalsslutande part i Beringshavskonventionen kommer Republiken Polen att dra tillbaka sitt medlemskap i konventionen.
- (3) Den årliga partskonferensen för Beringshavskonventionen (nedan kallad *den årliga partskonferensen*) ansvarar för förvaltning och bevarande av sejresurserna inom det område som omfattas av Beringshavskonventionen. Sådana åtgärder kan komma att bli bindande för unionen.
- (4) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013¹² föreskrivs att unionen ska säkerställa att fiske- och vattenbruksverksamheterna är miljömässigt hållbara på lång sikt och förvaltas på ett sätt som är förenligt med målen om att uppnå nytta i ekonomiskt, socialt och sysselsättningshänseende samt att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen. Den föreskriver också att unionen ska tillämpa försiktighetsansatsen i fiskeriförvaltningen och säkerställa att nyttjandet av de levande marina biologiska resurserna sker på ett sådant sätt att populationerna av skördade arter återställs till och bevaras över nivåer som säkerställer en maximal hållbar

¹¹ Akt om villkoren för Republiken Tjeckien, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, EUT L 236, 23.9.2003, s. 33.

¹² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22).

avkastning. Den föreskriver också att unionen bör sträva efter att vidta förvaltnings- och bevarandeåtgärder på grundval av bästa tillgängliga vetenskapliga rådgivning, stödja utvecklingen av vetenskapliga rön och vetenskaplig rådgivning, gradvis eliminera utkast och främja fiskemetoder som bidrar till ett mer selektivt fiske och till att oönskade fångster så långt möjligt undviks och minskas samt till ett fiske med liten inverkan på de marina ekosystemen och fiskeresurserna. I förordning (EU) nr 1380/2013 föreskrivs dessutom uttryckligen att unionen ska tillämpa dessa mål och principer i sina yttre förbindelser på fiskeriområdet.

- (5) Såsom anges i det gemensamma meddelandet från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska kommissionen *Internationell världshavsförvaltning: en agenda för havens framtid*¹³ samt rådets slutsatser om detta gemensamma meddelande¹⁴ är främjandet av åtgärder som stöder och förbättrar ändamålsenligheten hos regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och, vid behov, förbättrar förvaltningen i dessa organisationer av central betydelse för EU:s insatser i dessa forum.
- (6) I meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *En europeisk strategi för plast i en cirkulär ekonomi*¹⁵, hänvisas till särskilda åtgärder för att minska plast- och havsföroreningar samt för att se till att fiskeredskap inte förloras och överges till havs.
- (7) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den årliga partskonferensen för perioden 2019–2023, eftersom de åtgärder för bevarande och efterlevnad som antas av den årliga partskonferensen kommer att vara bindande för unionen och på ett avgörande sätt kunna påverka innehållet i EU:s lagstiftning, nämligen rådets förordning (EG) nr 1005/2008¹⁶, rådets förordning (EG) nr 1224/2009¹⁷ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403¹⁸.
- (8) Rådets beslut 9782/17¹⁹ föreskriver inte någon översyn av unionens ståndpunkt i den årliga partskonferensen förrän inför årsmötet 2022. Det stora flertalet av rådets beslut som fastställer unionens ståndpunkt i olika regionala fiskeriförvaltningsorganisationer i vilka unionen är avtalsslutande part ska dock ses över före årsmötet 2019 i dessa

¹³ JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

¹⁴ 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

¹⁵ COM(2018) 28 final, 16.1.2018.

¹⁶ Rådets förordning (EG) nr 1005/2008 av den 29 september 2008 om upprättande av ett gemenskapssystem för att förebygga, motverka och undanröja olagligt, orapporterat och oreglerat fiske och om ändring av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1936/2001 och (EG) nr 601/2004 samt om upphävande av förordningarna (EG) nr 1093/94 och (EG) nr 1447/1999 (EUT L 286, 29.10.2008, s. 1).

¹⁷ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i unionen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006 (EUT L 343, 22.12.2009, s. 1).

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2403 av den 12 december 2017 om hållbar förvaltning av externa fiskeflottor och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1006/2008 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 81).

¹⁹ Rådets beslut av den 30 maj 2017 om fastställande av den ståndpunkt som unionen ska inta i den årliga partskonferensen för konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav och om upphävande av rådets beslut av den 10 juli 2012 om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på EU:s vägnar inom ramen för konventionen om bevarande och förvaltning av sejresurserna i centrala Berings hav.

organisationer. För att främja ökad samstämmighet när det gäller unionens ståndpunkt i alla regionala fiskeriförvaltningsorganisationer och förenkla översynsprocessen, är det därför lämpligt att tidigarelägga översynen av beslut 9782/17 och att upphäva det beslutet genom att ersätta det med ett nytt beslut för perioden 2019–2023.

- (9) Med hänsyn till att fiskeresurserna inom det område som omfattas av Beringshavskonventionen befinner sig i ständig utveckling och att det därför finns ett behov av att unionens ståndpunkt beaktar ny utveckling, däribland nya vetenskapliga och andra uppgifter som läggs fram före eller under möten i den årliga partskonferensen, bör förfaranden fastställas, i enlighet med principen om lojalt samarbete mellan unionens institutioner enligt artikel 13.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), för den årliga specificeringen av unionens ståndpunkt för perioden 2019–2023.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under möten i den årliga partskonferensen för Beringshavskonventionen anges i bilaga I.

Artikel 2

Den årliga specificeringen av den ståndpunkt som unionen ska inta under möten i den årliga partskonferensen för Beringshavskonventionen ska ske i enlighet med bilaga II.

Artikel 3

Unionens ståndpunkt som anges i bilaga I ska utvärderas och, vid behov, revideras av rådet på kommissionens förslag, senast inför den årliga partskonferensen för Beringshavskonventionen 2024.

Artikel 4

Beslut 9782/17 av den 30 maj 2017 ska upphöra att gälla.

Artikel 5

1. Detta beslut riktar sig till Republiken Polen.
2. Om unionen ansluter sig till Beringshavskonventionen ska detta beslut rikta sig till kommissionen, som ska företräda unionen under möten i den årliga partskonferensen för Beringshavskonventionen.
3. Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*